

Kappløpet

Hosni var en snill gutt, men uheldigvis hadde han mistet synet i en trafikkulykke. Til tross for det gjorde han alt selv, han levde som alle andre uten å måtte være avhengig av noen andre. Han kunne til og med gå helt alene til byen og komme hjem igjen til landsbyen der han bodde.

En gutt som het Mortada, bodde også i den samme landsbyen, men denne gutten var veldig hovmodig. En dag sa han til Hosni for å gjøre narr av ham: «Vil du kappløpe med meg til byen?» Svært modig tok Hosni imot utfordringen. Han sa: «Det er greit! Men hvis jeg vinner dette kappløpet, skal du gi meg jakken din.» Mortada lo godt av dette kravet, og sa mens han lo av ham: «Hvis du vinner, skal jeg nok gi deg jakken!» Da la Hosni fram et krav til: «Jeg skal bestemme tiden for når vi skal kappløpe.» Mortada godtok det, han trodde at det rett og slett ikke var mulig at Hosni kunne vinne kappløpet. «Som du ønsker, jeg godtar også dette kravet», sa Mortada og fortsatte å le. Da natten la seg over landsbyen og det ble fullstendig mørkt, gjorde begge seg klare til å kappløpe til byen. De skulle løpe gjennom skogen. Det spilte ikke noen rolle for Hosni om det var mørkt eller lyst, så han satte kursen mot byen. Men for Mortada var dette ingen enkel sak. Han gikk seg bort i skogen, og han falt flere ganger i huller i bakken og ble pisket av grener i ansiktet. Han fikk sår i øynene. Hosni var framme i byen etter en halvtime.

Om bare stakkaren Mortada hadde hørt følgende beretning, berettet etter Guds sendebud ﷺ, ville han nok ikke ha oppført seg slik: «Sannelig, Gud åpenbarte for meg: 'Vær ydmyke overfor hverandre, og vær ikke hovmodige overfor hverandre!」

«إِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ»

